

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010459
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010459.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, odvolaní obžalovaného M. I. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 94/2014 zo 16.01.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. mája 2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 94/2014 zo 16.01.2015.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný M. I. sa podľa § 285 písm. f) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby okresného prokurátora vo Zvolene sp. zn. 1Pv 47/14/6611-5 z 19.06.2014 za skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

aj napriek tomu, že bol rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č. k. 5P 320/2010-140 zo dňa 21.09.2011 právoplatným dňa 10.10.2011, vykonateľným dňa 16.10.2011, zaviazaný prispievať zvýšeným výživným na mal. syna M. Q., rod. I., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- Eur mesačne počnúc dňom 01.08.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa M. Q., nar. XX.XX.XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste svojho bydliska, vo J. A., okres J. a na iných miestach v období od mesiaca október 2013 do súčasnosti, riadne a včas neplnil, keď na výživné zaplatil len v mesiaci január 2014 sumu 180,- Eur, pričom v tomto období nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale vykonával živnostenskú činnosť, čím mu voči oprávnenej M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. A., T. Z. XXX/XX, vznikol na výživnom dlh vo výške 360,- Eur a tak konal, hoci bol rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen č. k. 3T 37/2013-101 zo dňa 28.06.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2013, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný M. I. (v súlade s obžalobou, avšak s určením ukončenia žalovaného skutku až do dňa hlavného pojednávania dňa 16.01.2015) uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

aj napriek tomu, že bol rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Zvolen č. k. 5P 320/2010-140 zo dňa 21.09.2011 právoplatným dňa 10.10.2011, vykonateľným dňa 16.10.2011, zaviazaný prispievať zvýšeným výživným na mal. syna M. Q., rod. I., nar. XX.XX.XXXX sumou 60,- Eur mesačne počnúc

dňom 01.08.2010 vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám matky dieťaťa M. Q., nar. XX.XX.XXXX, si túto svoju zákonnú povinnosť v mieste svojho bydliska, vo J. A., okres J. a na iných miestach v období od mesiaca október 2013 do súčasnosti, riadne a včas neplnil, keď na výživné zaplatil len v mesiaci január 2014 sumu 180,- Eur, pričom v tomto období nepoberal dávku v hmotnej núdzi ani príspevky k dávke, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ale vykonával živnostenskú činnosť, čím mu voči oprávnenej M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. A., T. Z. XXX/XX, vznikol na výživnom dlh do konca novembra 2014 vo výške 360,- Eur a voči M. Q., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. A., T. Z. XXX/XX za obdobie od decembra 2014 ku dňu hlavného pojednávania, t. j. dňa 16.01.2015 dlh na výživnom vo výške 120,- Eur a tak konal, hoci bol rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen č. k. 3T 37/2013-101 zo dňa 28.06.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2013, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd rozviedol, aké dôkazy vykonal a ako sa dopracoval k vine a k uloženému trestu.

Skutkové zistenia, na ktorých je napadnutý rozsudok založený, sú súhrnne vyjadrené v druhom odseku na str. 6, kde je uvedené: „Zvážiac uvedené skutočnosti súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby s úpravou výšky zmeškaného výživného ku dňu hlavného pojednávania. V rámci dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní, mal súd preukázané, že syn obžalovaného M. Q. dosiahol 18. rok veku dňom XX.XX.XXXX. Zároveň však tento je stále študentom strednej školy, pripravuje sa na zamestnanie, povolanie, nie je schopný sám sa živiť a je tak výživou odkázaný na obžalovaného, ako aj na poškodenú, teda na svojich rodičov. Vzhľadom však na nadobudnutie plnoletosti M. Q., súd vo výrokovvej časti rozsudku rozlíšil dlh na výživnom za obdobie, keď M. Q. ešte nebol plnoletý (do konca novembra 2014), kedy výživné bolo splatné k rukám matky dieťaťa M. Q.. Dlž na výživnom za obdobie od konca októbra 2013 do konca novembra 2014 bol vo výške 360,- Eur. Po nadobudnutí plnoletosti M. Q. je výživné splatné k rukám menovaného, preto súd vyčíslil osobitne dlh na výživnom voči M. Q. od mesiaca, keď dovŕšil 18 rokov (november XXXX) do dňa vyhlásenia rozsudku a to výške 120,- Eur. Vyživovacia povinnosť obžalovaného trvala v nezmenenom rozsahu až do dňa vyhlásenia rozsudku vo výške 60,- Eur mesačne“.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný M. I., ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on spod obžaloby oslobodený podľa § 285 písm. f) Tr. por., pretože trestnosť činu zanikla.

Obhajoba v odvolaní argumentovala najmä tým, že: „Obžalovaný uznáva, že v období od októbra 2013 do rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré bolo vyhlásené dňa 16.01.2015, si neplnil vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi M. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktoré bolo určené rozsudkom súdu, ktorý je uvedený vo výroku rozsudku, mesačne v sume 60,- Eur a za obdobie od októbra 2013 do vyhlásenia rozsudku dňa 16.01.2015, za ktoré mal zaplatiť výživné (3 mesiace roku 2013 + 12 mesiacov roku 2014 a jeden mesiac roku 2015 ? 16 mesiacov x 60 ? 960,- Eur) v celkovej sume 960,- Eur, si splnil vyživovaciu povinnosť len v rozsahu, ako sa to konštatuje v odôvodnení rozsudku dňa 21.01.2014 v sume 180,- Eur a dňa 27.06.2014 v sume 300,- Eur, spolu 480,- Eur (str. 4 odôvodnenia rozsudku). Dlž na výživnom za uvedené obdobie do vyhlásenia rozsudku 16.01.2015 predstavoval 480,- Eur.

Obžalovaný dňa 13.03.2015 poukázal poštovou poukážkou č. 15071 sumu 600,- Eur na adresu M. Q., T. Z. XXX/XX, XXX XX J. A., v ktorej sume je započítané aj výživné za február 2015 v sume 60,- Eur a výživné za marec 2015 v sume 60,- Eur, t. j. spolu 120,- Eur, vyplatením ktorej sumy má vyrovnané výživné do 15.03.2015, spolu v sume 600,- Eur.

V uvedenej sume 600,- Eur suma 360,- Eur predstavuje nedoplatok na výživnom pre matku M. Q., rod. I. M. Q. a suma 240,- Eur výživné pre syna M. Q., bytom u matky M. Q.. M. Q., rod. I., nar. XX.XX.XXXX sa stal plnoletým dňa XX.XX.XXXX, to znamená nedoplatok na výživnom za obdobie decembra 2014

vrátane decembra 2014, ktoré sa stalo splatným 15.12.2014, do 15.03.2015, t. j. za 4 mesiace x 60,- Eur ? 240,- Eur má byť zaplatené k rukám syna M. Q., rod. I. v platbe zo dňa 13.03.2015.

Vo výroku rozsudku je určený dlh do konca novembra 2014 v sume 360,- Eur + 120,- Eur za obdobie od plnoletosti syna, t. j. od decembra 2014 do januára 2015, t. j. do vyhlásenia rozsudku, spolu v sume 480,- Eur. Sumu 480,- Eur + 2 x 60,- Eur ?120,- Eur, spolu 600,- Eur poukázal obžalovaný dňa 13.03.2015“.

V priebehu odvolacieho konania ako M. Q., tak aj M. Q. potvrdili, že dňa 13.03.2015 prebrali sumu 600,- Eur z titulu dlžného výživného od obžalovaného (čo zodpovedá aj obžalovaným predloženej poštovej poukážke zo dňa 13.03.2015 na sumu 600,- Eur).

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní dňa 05.05.2015 obhajkyňa obžalovaného predložila aj šekovú poukážku, preukazujúcu, že obžalovaný zaplatil sumu 60,- Eur M. Q. aj za mesiac apríl 2015.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom na základe novovzniknutých skutočností dospel k právnemu názoru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a rozhodnúť podľa § 323 ods. 3 Tr. por., to znamená obžalovaného M. I. spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. f) Tr. por. za skutok právne kvalifikovaný v zmysle obžaloby ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. por., pretože trestnosť činu zanikla.

Podľa § 86 písm. a) Tr. zák. trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., ak trestný čin nemal trvale nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Keďže z dokazovania nevyplýva, že by neplnenie výživného obžalovaným v žalovanom období malo trvale nepriaznivé následky, pričom obžalovaný svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa krajský súd odobral na záverečnú poradu, treba konštatovať, že trestnosť žalovaného činu obžalovaného zanikla a preto bolo potrebné oslobodiť ho spod obžaloby okresného prokurátora vo Zvolene podľa § 285 písm. f) Tr. por. spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.